

ROZHODNUTÍ

Rada hlavního města Prahy (dále jen „Rada“), v souladu s § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 61/2006 Sb. (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve spojení s § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), rozhodla o odvolání p. Mikuláše Ferjenčíka, člena Zastupitelstva hlavního města Prahy (dále jen „Zastupitelstvo“), nar. dne 19. 3. 1987, bytem Bořivojova 108, Praha 3 (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí povinného subjektu - Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy, příspěvkové organizace zřízené hlavním městem Prahou, IČ: 70883858, se sídlem Vyšehradská 57/2077, Praha 2, ze dne 5. 1. 2017, č. j. IPR 14532/2016,

t a k t o :

rozhodnutí povinného subjektu ze dne 5. 1. 2017, č. j. IPR 14532/2016, kterým byla odmítnuta žádost žadatele o poskytnutí informace, zn. Zk #3872/2016 ze dne 21. 12. 2016, se podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu **ruší a věc se vrací povinnému subjektu k novému projednání.**

Odůvodnění:

I.

Povinnému subjektu byla dne 21. 12. 2016 doručena žádost žadatele o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, zn. Zk #3872/2016, ze dne 21. 12. 2016, a to o „*Poslední čtyři verze Metropolitního plánu před jejich zveřejněním. Žádám rovněž o poskytnutí rozdílů mezi poslední a předposlední verzí, mezi předposlední a 3. poslední verzí a rozdílů mezi 3. a 4. verzí Metropolitního plánu. Rozdíly poskytněte prosím jako difty, tj. porovnání změn mezi dvěma vždy sousedními verzemi Metropolitního plánu.*“ (dále jen „žádost“).

Povinný subjekt vydal dne 5. 1. 2017, pod č. j. IPR 14532/2016, rozhodnutí, kterým byla žádost, v souladu s § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, odmítnuta (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“). V odůvodnění povinný subjekt zejm. uvedl „*pořizování Územního plánu hlavního města Prahy (Metropolitního plánu) je v současnosti ve fázi kontroly prováděné pořizovatelem, odborem územního rozvoje Magistrátu hl. m. Prahy. ... V této fázi pořizování územního plánu není IPR Praha v pozici zpracovatele návrhu plánu bez pokynu pořizovatele případně Rady hl. m. Prahy oprávněn návrh zveřejňovat. ... Vzhledem k tomu, že by zveřejnění návrhu zpracovatelem před zahájením jeho projednávání pořizovatelem podle § 50 stavebního zákona neodpovídalo postupu zakotvenému v právních předpisech, a že by tímto postupem vzniklo riziko nerovného postavení dotčených osob v rámci projednání předmětného návrhu a vydání opatření obecné povahy, rozhodl IPR Praha tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.*“. Žadateli bylo rozhodnutí o odmítnutí žádosti doručeno dne 6. 1. 2017.

Povinnému subjektu bylo dne 17. 1. 2017 doručeno odvolání žadatele proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, zn. Zk #3872/2016, ze dne 16. 1. 2017 (dále jen „odvolání“). V odvolání žadatel zejm. uvedl „*Použitě ustanovení však lze uplatnit pouze v případě, kdy je zdůvodněno, a kdy je nezbytné omezit právo na přístup k informacím proto, že by hrozilo narušení jiného základního práva nebo i z jiných závazných důvodů korespondujících s hledisky danými čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, např. pokud by – zcela objektivně posuzováno – poskytnutí „nových informací“ mohlo vést k narušení dané rozhodovací činnosti povinného subjektu. Důvody, které povinný subjekt pro omezení přístupu k informacím uvedl, proto nemohou být pro výše uvedený postup podřazeny ... Rovněž je argument o předčasném zveřejnění a nerovnosti dotčených osob dle § 50 zákona*

č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, naprosto lichý. Předně se nejedná o konečný (ani v současnosti aktuální) dokument, takže těžko by někdo mohl být ve zvýhodněném postavení, kdyby k němu měl přístup. Samotným zveřejněním návrhu by k němu mohl mít přístup kdokoliv chce, takže nelze mluvit o nerovném postavení.“.

Dopisem č. j. IPR 612/2017 ze dne 1. 2. 2017 předložil povinný subjekt dne 2. 2. 2017 odvolání spolu se spisovým materiálem odboru územního rozvoje Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „předložení odvolání“). Předložení odvolání obsahovalo rovněž stanovisko povinného subjektu k odvolání, v němž bylo zejm. uvedeno „k problematice zveřejňování rozpracovaného návrhu Územního plánu hl. m. Prahy jeho zpracovatelem bylo vypracováno v letech 2015 – 2016 několik stanovisek advokátních kanceláří, Ministerstva pro místní rozvoj i ředitelky Magistrátu hlavního města Prahy. S ohledem na znění uvedených stanovisek, které má odbor územního rozvoje Magistrátu HMP k dispozici ... dospěl IPR Praha k závěru, že zveřejňování rozpracovaného návrhu územního plánu neodpovídá postupu zakotvenému v právních předpisech a že by tímto postupem hrozilo riziko nerovného postavení dotčených osob v rámci projednání předmětného návrhu pořizovatelem a vydání opatření obecné povahy ... v průběhu let, kdy IPR Praha zpracovává metropolitní plán, nezveřejnil návrh územního plánu ani ho neposkytl třetím subjektům bez pokynu pořizovatele, případně Rady hlavního města Prahy.“.

II.

Věcná příslušnost Rady jako nadřízeného orgánu k rozhodnutí o odvolání vyplývá z § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím a z usnesení odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra, č. j. MV-148136-3/ODK-2015, ze dne 15. 10. 2015, ve kterém je uvedeno „Podle § 178 odst. 1 správního řádu je totiž nadřízeným správním orgánem rovněž ten, kdo vykonává dozor. Podle § 27 odst. 5 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, provádí zřizovatel kontrolu hospodaření příspěvkové organizace (obdobně též § 15 odst. 2 téhož zákona), přičemž součástí zřizovací listiny mohou být i další kontrolní oprávnění vůči prakticky celé činnosti příspěvkové organizace. Zřizovatel příspěvkové organizace je tedy subjektem, na který by bylo možno ve smyslu § 178 odst. 1 správního řádu pohlížet jako na orgán, který vykonává dozor nad příspěvkovými organizacemi, tedy jako na jejich nadřízený orgán. ... V souladu s § 68 odst. 2 písm. g) zákona č. 131/2000 Sb. je Radě hl. města Prahy vyhrazeno plnit vůči právníkům osobám a zařízením zřízeným nebo založeným zastupitelstvem hlavního města Prahy úkoly zakladatele nebo zřizovatele podle zvláštních právních předpisů, nejsou-li vyhrazeny zastupitelstvu hlavního města Prahy. ... Tento názor opírá Ministerstvo vnitra i o závěry soudů vyjádřené v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 40/2010 a rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 30 A 118/2010.“.

Nadřízený orgán posoudil rozhodnutí o odmítnutí žádosti a spisový materiál a dospěl k závěru, že odvolání je přípustné. Odvolání bylo včasné ve smyslu § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím a § 83 odst. 1 správního řádu. Nadřízený orgán rovněž konstatuje, že existuje důvod pro zrušení rozhodnutí o odmítnutí žádosti a vrácení věci povinnému subjektu k novému projednání.

Rozhodnutí o odmítnutí žádosti dostačujícím způsobem nesplňuje požadavek § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého je nutno uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a předložení odvolání neobsahuje dostačující informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami žadatele. Pokud takové úvahy a podklady absentují, je nutno konstatovat nepřezkoumatelnost bez dalšího a vrátit věc k novému vyřízení.

Podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím. Jde o důvod, který je obecně využitelný pro odmítání žádostí o informace ze správních spisů, pokud jde o dosud neukončená správní řízení. Jelikož zákon o svobodném přístupu k informacím hovoří o omezení poskytnutí informace, nemůže povinný subjekt žádost zcela odmítnout, ale měl by

poskytnout alespoň základní informace o řízení. Aplikace tohoto omezení je ponechána správnímu uvážení povinného subjektu, který proto musí, pokud se rozhodne omezení využít, vždy toto správní uvážení odůvodnit. Ve vztahu k probíhajícím řízením může toto omezení spočívat např. v potřebě ochrany účastníků řízení, nestrannosti správního orgánu, v potřebě zabránit možnému zneužití získaných informací apod. Při užití tohoto důvodu je však nezbytné odlišovat informace vzniklé skutečně „nově“ v rámci přípravy rozhodnutí (vydání těchto informací lze odmítnout) od informací vzniklých jako samostatné výstupy, které následně slouží jako podklad pro budoucí rozhodnutí – na tyto informace se ochrana neuplatní. Nová informace dále musela být pořízena, tj. vytvořena povinným subjektem, nebo jím získána, při přípravě, resp. v souvislosti s přípravou jeho rozhodnutí. Výraz „při přípravě“ znamená, že již při vytváření nebo získání informace bylo počítáno s jejím využitím při rozhodování povinného subjektu, tzn., že již v době jejího vytvoření povinný subjekt počítal s tím, že ji získává pro účely budoucího rozhodnutí a při utváření své budoucí vůle ji také využije. Novou informací tedy nebude informace, která vznikla nebo kterou povinný subjekt získal a až následně se ji rozhodl využít pro účely budoucího rozhodnutí. Z pohledu povinného subjektu se vlastně jedná o informaci ve stadiu „návrhu“ s tím, že konečnou podobu nebo konečný význam získá informace až s ohledem na výstup povinného subjektu, prezentovaný v přijatém rozhodnutí. Rozhodnutím povinného subjektu je přitom třeba rozumět jakékoli řešení určité záležitosti povinným subjektem, nelze tento pojem vykládat restriktivně pouze na správní rozhodnutí. Rozhodnutí povinného subjektu může mít formalizovanou podobu (např. vydání správního rozhodnutí, přijetí usnesení Zastupitelstva apod.), ale může být i neformální, např. v podobě uzavření smlouvy, ukončení určité činnosti apod. Zvláštní zákon může však novou informaci před přijetím finálního rozhodnutí sám zpřístupnit, resp. může s ní počítat jako s informací veřejně dostupnou, a v takovém případě nelze její poskytnutí omezit, byť by informace sloužila jako podklad pro budoucí rozhodnutí povinného subjektu. Příkladem může být zveřejňování dokumentů v rámci pořizování územně plánovací dokumentace podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Pod § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím spadají různé koncepty, podklady a nehotové informace (např. podkladové materiály pro jednání Zastupitelstva nebo Rady), které budou následně povinným subjektem využity při dalším rozhodování. V případě schůze Rady (na rozdíl od zasedání Zastupitelstva) budou legitimní důvody pro odmítnutí přístupu k podkladovým dokumentům před jejich projednáním splněny, neboť zasedání Rady jsou neveřejná, mají „pracovní“ charakter a přístup k podkladovým materiálům dříve, než bude o určité záležitosti rozhodnuto, by mohl vést např. k riziku znevýhodnění některých subjektů či nepřípustnému ovlivňování členů Rady. Podkladové materiály mají ostatně charakter pracovního podkladu a jejich obsah by mohl být nesprávně interpretován. Naopak v případě podkladových materiálů pro zasedání Zastupitelstva je zásadní veřejnost tohoto zasedání ve spojení zejména s některými právy občana hlavního města Prahy důvodem, který bude ve většině případů aplikaci § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím bránit, neboť se sotva najde jiný legitimní zájem, který by převážil nad právem na přístup k takovým informacím.

Podle názoru nadřízeného orgánu část požadované informace - „*Poslední čtyři verze Metropolitního plánu před jejich zveřejněním*“ – povinný subjekt má mít k dispozici a současně povinným subjektem nebylo prokázáno, že jejím poskytnutím budou omezena práva dotčených osob, tudíž má být žadateli poskytnuta. Naproti tomu část požadované informace – „*poskytnutí rozdílů mezi poslední a předposlední verzí, mezi předposlední a 3. poslední verzí a rozdílů mezi 3. a 4. verzí Metropolitního plánu*“ podle názoru nadřízeného orgánu povinný subjekt nemá zákonem uloženou povinnost mít, a tudíž přichází v úvahu vytváření informace nové, resp. postup podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Ze shora uvedených důvodů je odvoláním napadené rozhodnutí nezákonné a nadřízený orgán proto přistoupil k jeho zrušení a vrácení věci zpět povinnému subjektu k novému projednání, jak stanoví § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu; přičemž v novém projednání věci je povinný subjekt vázán právním názorem nadřízeného orgánu.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 90 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím nelze odvolat.

na základě rozhodnutí Rady hlavního města Prahy

Mgr. Petra Kolínská
náměstkyně primátorky hlavního města Prahy